

Beha'alotcha Bet

[Numbers]

(11)31:There went forth a wind from the LORD, and swept up quails from the sea, and scattered them by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the surface of the earth.

32:The people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails: he who gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

33:While the flesh was yet between their teeth, before it was chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD struck the people with a very great plague.

34:The name of that place was called Kivroth-hataavah, because there they buried the people who lusted.

35:From Kivroth-hataavah the people journeyed to Chatzeroth; and they abode at Chatzeroth.

(12)1:Miriam and Aharon spoke regarding Moshe because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman.
2:They said, Has the LORD indeed spoken only with Moshe? Hasn't He spoken also with us? the LORD heard it.

3:Now the man Moshe was very humble, above all the men who were on the surface of the earth.

4:The LORD spoke suddenly to Moshe, and to Aharon, and to Miriam, Come out you three to the Tent of Meeting. The three of them came out.

5:The LORD came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Tent, and called Aharon and Miriam; and they both came forth.

6:He said, Hear now My words: if there be a prophet among you, I the LORD make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream.

7:My servant Moshe is not so; he is faithful in all My house:

וַיֵּרֶחַ³¹(11)

נִסְעָה מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזַז שְׁלֹיִם מִן־הַיָּם וַיִּטֵּשׂ עַל־
הַמַּחֲנֶה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת
הַמַּחֲנֶה וּכְאֲמַתֵּימַם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ³²: וַיִּקְּמוּ הָעָם כָּל־
הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ
אֶת־הַשְּׁלֹוֹ הַמִּמְעִיט אֶסְףָּ עֲשָׂרָה חֲמֻרִים וַיִּשְׁטְחוּ
לָהֶם שְׂטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה³³: וְהַבֶּשֶׂר עוֹדֵנוּ בֵּין
שְׁנֵיהֶם טָרֵם יִכְרַת וְאָף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיִּךְ יְהוָה
בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד³⁴: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא קִבְרוֹת הַתְּאוּבָה כִּי־שָׂם קִבְרוֹ אֶת־הָעָם
הַמִּתְאוּבִּים³⁵: מִקְבְּרוֹת הַתְּאוּבָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת
וַיִּהְיוּ בַחֲצֵרוֹת:

וַיִּשְׁמְעוּ¹(12) וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה
הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח²: וַיֹּאמְרוּ
הֲרַק אַךְ־בְּמִשְׁחָה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִּבֶּר
וַיִּשְׁמַע יְהוָה³: וְהֵאֵישׁ מֹשֶׁה עֲבֹד עֲבָדִי מֵאֹד מִכָּל־הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה⁴:
יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צֵאוּ
שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם⁵: וַיִּרְדַּ
יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן
וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם⁶: וַיֹּאמֶר שְׁמְעוּ־נָא דְבַרִּי אִם־
יְהִי נִבְיָאֲכֶם יְהוָה בְּמַרְאֵה אֱלֹהֵי אֲתוֹדֵעַ בַּחלוֹם
אֲדַבֵּר־בוֹ⁷: לֹא־כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא:

8:with him I speak mouth to mouth, even manifestly, and not in riddles; and the image of the LORD he beholds: why then were you not afraid to speak against My servant, against Moshe?

9:The anger of the LORD was kindled against them; and He departed. 10:The cloud departed from over the Tent; and, behold, Miriam was leprous, as white as snow: and Aharon looked at Miriam, and behold, she was leprous.

11:Aharon said to Moshe, Oh, my lord, please don't lay sin on us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned.

12:Let her please not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb.

13:Moshe cried to the LORD, saying, Heal her, Almighty, I now beg You.

14:The LORD said to Moshe, If her father had but spit in her face, shouldn't she be ashamed seven days? let her be shut up outside of the camp seven days, and after that she shall be brought in again.

15:Miriam was shut up outside of the camp seven days: and the people didn't travel until Miriam was brought in again.

16:Afterward the people journeyed from Chatzeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

8 פֶּה אֶל־פֶּה אִדְבַּר־בוֹ וּמַרְאֵה וְלֹא בְחֵידָת וּתְמִנָּת
יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמִשָּׁה:
9 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ: 10 וַהֲעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל
וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת כַּשֵּׁלֶג וַיִּפֹּן אֶהְרֹן אֶל־מֵרִים
וְהִנֵּה מִצְרַעַת: 11 וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי
אֶל־נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר
חָטָאנוּ: 12 אֶל־נָא תְהִי כַמֶּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ
וַיֹּאכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ: 13 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ:
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ
הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֲסָף: 15 וַתִּסָּגֵר מֵרִים מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הָאָסֶף
מֵרִים: 16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַר
פָּאֲרָן:

Beha'alotcha Bet

[Numbers]

(11)31: There went forth a wind from the LORD, and swept up quails from the sea, and scattered them by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the surface of the earth.

32: The people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails: he who gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

33: While the flesh was yet between their teeth, before it was chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD struck the people with a very great plague.

34: The name of that place was called Kivroth-hataavah, because there they buried the people who lusted.

35: From Kivroth-hataavah the people journeyed to Chatzeroth; and they abode at Chatzeroth.

(12)1: Miriam and Aharon spoke regarding Moshe because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman.
2: They said, Has the LORD indeed spoken only with Moshe? Hasn't He spoken also with us? the LORD heard it.

3: Now the man Moshe was very humble, above all the men who were on the surface of the earth.

4: The LORD spoke suddenly to Moshe, and to Aharon, and to Miriam, Come out you three to the Tent of Meeting. The three of them came out.

5: The LORD came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Tent, and called Aharon and Miriam; and they both came forth.

6: He said, Hear now My words: if there be a prophet among you, I the LORD make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream.

7: My servant Moshe is not so; he is faithful in all My house:

וַיֵּרֶחַ³¹(11)

נִסְעָה מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזַל שְׁלֹיִם מִן־הַיָּם וַיִּטֹּשׂ עַל־

הַמַּחֲנֶה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת

הַמַּחֲנֶה וּכְאֲמַתִּים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ³²: וַיִּקְּמוּ הָעָם כָּל־

הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יּוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ

אֶת־הַשְּׁלֹוֹ הַמִּמְעִיט אֶסְףָּ עֲשָׂרָה חֲמֻרִים וַיִּשְׁטְחוּ

לָהֶם שְׂטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה³³: וְהַבֶּשֶׂר עוֹדֵנוּ בֵּין

שִׁנְיָהֶם טָרִם יִכְרַת וְאִף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיִּךְ יְהוָה

בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד³⁴: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם

הַהוּא קִבְרוֹת הַתְּאֻוָּה כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם

הַמְתַּאֲוִיִּם³⁵: מִקִּבְרוֹת הַתְּאֻוָּה נִסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת

וַיִּהְיוּ בַחֲצֵרוֹת:

וַיִּלְשְׁנוּ¹(12) וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה

הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ

הֲרָק אַךְ־בְּמִשְׁחָה דְבַר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דְבַר

וַיִּשְׁמַע יְהוָה³: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ עֲנִיו מְאֹד מִכָּל־הָאָדָם

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה⁴: וַיֹּאמֶר

יְהוָה פְּתָאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם צֵאוּ

שְׁלֹשְׁתֵּיכֶם אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם: וַיֵּרֶד⁵

יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֱהֹל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן

וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם⁶: וַיֹּאמֶר שְׁמְעוּ־נָא דְבַרִי אִם־

יְהִי־נָבִיאֵכֶם יְהוָה בְּמַרְאֵה אֱלֹוֹ אֲתוּדַע בַּחֲלוֹם

אֲדַבֵּר־בוֹ⁷: לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא:

8:with him I speak mouth to mouth, even manifestly, and not in riddles; and the image of the LORD he beholds: why then were you not afraid to speak against My servant, against Moshe?

9:The anger of the LORD was kindled against them; and He departed. 10:The cloud departed from over the Tent; and, behold, Miriam was leprous, as white as snow: and Aharon looked at Miriam, and behold, she was leprous.

11:Aharon said to Moshe, Oh, my lord, please don't lay sin on us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned.

12:Let her please not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb.

13:Moshe cried to the LORD, saying, Heal her, Almighty, I now beg You.

14:The LORD said to Moshe, If her father had but spit in her face, shouldn't she be ashamed seven days? let her be shut up outside of the camp seven days, and after that she shall be brought in again.

15:Miriam was shut up outside of the camp seven days: and the people didn't travel until Miriam was brought in again.

16:Afterward the people journeyed from Chatzeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

8: **וְיַדְבַּר** אֵלֶיךָ אֶל־פִּי אֲדַבֵּר־בּוֹ וּמִרְאָהּ וְלֹא בְּחִידֹת וּתְמִנֹת יְהוָה יֵבִיט וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמֹשֶׁה:

9: **וַיִּחַר־אַף** יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ: **וַיִּהְיוּ** סָר מֵעַל הָאֹהֶל וַהֲנִה מֵרִים מְצֻרֶת כַּשֵּׁלֶג וַיִּפֹּן אַהֲרֹן אֶל־מֵרִים וַהֲנִה מְצֻרֶת: **וַיֹּאמֶר** אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֶל־נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ: **אֶל־נָא** תְהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכַל חֲצִי בְשָׂרוֹ: **וַיִּצְעַק** מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ:

14: **וַיֹּאמֶר** יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיֵה יָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֲסֹף: **וַתִּסְגֹּר** מֵרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הָאֲסֹף מֵרִים: **וְאַחַר** נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַר פָּאֲרָן:

וְרוּחַ⁽¹¹⁾:³¹

בַּסַּעַן מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹמִים מִן־הַיָּם וַיִּטֹּשׂ עַל־
הַמַּחֲנֶה כְּדָרְךָ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךָ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת
הַמַּחֲנֶה וּכְאֲמַתִּים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: ³²וַיִּקָּם הָעָם כָּל־
הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יְמֵי הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ
אֶת־הַשָּׁלוֹן הַמִּמַּעֵיט אֶסְף עֲשָׂרָה חֲמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ
לָהֶם שָׁטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: ³³וַיִּשְׁרַח עוֹדֹנוֹ בֵּין
שְׁנֵיהֶם טָרַם יִכְרֹת וְאָף יִהְיֶה חֲרָה בְעַם וַיִּךְ יְהוָה
בְּעַם מַכָּה רַבָּה מְאֹד: ³⁴וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם
הַמֵּתֵי־אֲוִיִּם: ³⁵מִקְבֵּרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת
וַיִּהְיוּ בַחֲצֵרוֹת:

⁽¹²⁾וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאֶהְרֹן בְּמִשְׁחָה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה
הַכֹּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כֹּשִׁית לָקַח: ²וַיֹּאמְרוּ
הֲרֹק אַךְ־בְּמִשְׁחָה דְבַר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דְבַר

וַיִּשְׁמַע יְהוָה: ³וְהָאִישׁ מִשֵּׁה עֲנוּ עֲנִיו מְאֹד מְכֹלִי הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה: ⁴וַיֹּאמֶר
יְהוָה פֶּתְאֵם אֶל-מִשֵּׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-מֵרִים צְאוּ
שְׁלֹשְׁתְּכֶם אֶל-אֶהֱל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: ⁵וַיֵּרֵד
יְהוָה בְּעַמֻּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֶהֱל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן
וּמֵרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: ⁶וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא דְבַרִי אִם-
יְהִיֶּה נְבִיאֵכֶם יְהוָה בַּמְּרֹאֶה אֵלָיו אֶתְוַדַּע בְּחִלּוֹם
אֲדַבֵּר-בּוֹ: ⁷לֹא-כֵן עֲבָדִי מִשֵּׁה בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא:
⁸פֹּה אֶל-פֹּה אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמְרֹאֶה וְלֹא בְּחִידָת וּתְמִנַּת
יְהוָה יִבִּיט וּמִדֹּעַ לֹא יֵרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמִשֵּׁה:
⁹וַיִּחַר-אַף יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ: ¹⁰וְהָעָנָן סָר מֵעַל הָאֶהֱל
וְהִגָּה מֵרִים מִצְרַעַת כַּשֵּׁלֶג וַיִּפֹּן אֶהֱרֹן אֶל-מֵרִים
וְהִגָּה מִצְרַעַת: ¹¹וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן אֶל-מִשֵּׁה בִּי אֲדֹנָי
אֶל-נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר
חָטָאנוּ: ¹²אֶל-נָא תְהִי כַּמַּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מֵרְחֹם אֱמוֹ
וַיֹּאכַל חֲצִי בְשָׂרוֹ: ¹³וַיִּצְעַק מִשֵּׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר

אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ:

מִפְּסִיחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ
הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגָּר שִׁבְעַת יָמִים
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֶף: ¹⁵וּתִסְגָּר מְרִים מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נָסַע עַד־הָאָסֶף
מְרִים: ¹⁶וְאַחַר נָסְעוּ הָעַם מִחֲצֹרֹת וַיִּחַנּוּ בְּמִדְבָּר
פָּאָרָן:

ורוּז

גָּסַעַ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגַּז שְׁכֹלִים מִן הַיָּם וַיִּטֹּשׂ עַל
הַמּוֹזָגָה כְּדָרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת
הַמּוֹזָגָה וּכְאֲמֹתֵימָם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקָּם הָעָם כֹּל
הַיּוֹם הַהוּא וְכֹל הַלֵּילָה וְכֹל יוֹם הַמּוֹזָרֵת וַיֹּאסְפוּ
אֶת הַשְּׁכוֹל הַמִּמַּעֲיֵט אֶסֶף עֲשֶׂרָה זֹמְרִים וַיִּשְׁטוּזוּ
לָהֶם שְׁטוּז סְבִיבוֹת הַמּוֹזָגָה הַבָּשָׂר עוֹדָנוּ בִּין
שְׁגִיָּהִם טָרֵם יִכְרֹת וְאֵף יְהוָה זָרָה בְּעַם וַיֵּךְ יְהוָה
בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי שֵׁם קְבָרוֹ אֶת הָעָם
הַמִּתְּאוּיִם מִקְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ גָּסְעוּ הָעָם זֹצְרוֹת
וַיְהִי בַּזֹּצְרוֹת

וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאֶהֱרֹן בַּמִּשְׁחָה עַל אֲדוֹת הָאִשָּׁה
הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח וַיֹּאמְרוּ
הֲרֵק אֶךְ בַּמִּשְׁחָה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דָּבַר

וישמע יהוה והאיש משה עָנָו מאד מכל האדם
אשר על פני האדמה ויאמר
יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד
יהוה בעמוד עָנָן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו גא דברי אם
יהיה גביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי גאמן הוא
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחזידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה
ויזר אף יהוה בם ויכך והענן סר מעל האהל
והגה מרים מצרעת כשכלג ויפן אהרן אל מרים
והגה מצרעת ויאמר אהרן אל משה בי אדני
אל גא תשת עלינו חטאת אשר גואכלנו ואשר
חטאנו אל גא תהי כמת אשר בצאתו מרוזם אמו
ויאכל חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר

אֵל גַּא רַפָּא גַא לָהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה וְאַבְיָה יִרְקָ יִרְקָ בַּפְּגִיָּה
הֲלֹא תִכְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגָּר שִׁבְעַת יָמִים
מִזְזוּיָן לְמִזְזָהּ וְאַזְזָר תֵּאֲסֹף וְתִסְגָּר מֵרִים מִזְזוּיָן
לְמִזְזָהּ שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא גָסַע עַד הָאֲסֹף
מֵרִים וְאַזְזָר גָּסְעוּ הָעַם מִזְזָרוֹת וַיִּזְזוּ בְּמִדְבָּר
פָּאֲרָן